

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XX. Uniuscujusque opus manifestum erit: dies enim Domini declarabit: quia in igne revelabitur, & uniuscujusque opus quale sit, ignis probabit. 1. Cor. 3. v. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XX.

Uniuscujusque opus manifestum erit : dies enim Domini declarabitur quia in igne revelabitur, & uniuscujusque opus quale sit, probabit. 1. Cor. 3. v. 13.

1. Considera diem cuiusque propriè loquendo dici illum, quo datur ipsi libertas monstrandi, quid possit. *Hæc est hora vestra.* Et ideo si queratur dies proprius hominis, quatenus homo est, erit dies ille iniquus, in quo voler usurpare, quoad potest, liberum arbitrium, etiam contra DEUM, à quo accepit. *Diem hominis non desideravi, tu scis. Jerem. 17.* Jam verò sicut homo habet diem suum iustum respectu hominis. *Va desiderantibus diem Domini. Amos 6. v. 18.* & est is ipse, quo exercet modo quodam singulari plenissimam potestatem judicandi, puniendi, & pro arbitrio disponendi de homine. Tres igitur sunt dies ejus, de quibus sacræ pagine loquuntur, non unus tantum.

Primus est Judicii universalis qui utpote principalis appellatur dies magnus, & erit in fine mundi. *Juxta illa Sc. Soph. 1. v. 16.*

Alter est Judicii particularis, qui est prævius universali, & erit in morte cuiusque hominis. *Dies Domini sicut fur in nocte ita veniet. 1. Thess. 5.*

Tertius est Tribulationis, qui est quasi Judicium antecedens particulare, quo DEUS hominem probat, & quasi examinat, ad explorandum, an

sit fortis, an fidelis, admortis tormentis. & hæc est vita cuiusque hominis: *Dies Domini annus Tribulatur ibi fortis. Soph. 1. v. 17.* & tres isti dies, quos DEUS elegit suos, ad hunc præcipuè finem destinantur, ut cognoscat, quis homo. & ideo quoad omnes ait dicit Apostolus: *Uniuscujusque opus manifestum erit: Dies enim Domini clarabit.* Tuum nunc est inquit in te ipsum, & judicare, qualisque habet istorum dierum sis apparitum cum sint omnes & singuli dies Judicii.

1. Considera, quomodo primo die, qui est universalis judicii, uniuscujusque opus manifestum erit, quod tunc protrahentur in lucem opera maxime occulta. *In die, cum judicabit DEUS occulta hominum. Rom. 2. v. 16.* nunc dat Dominus peccatoribus sicut primis parentibus, pelles suas quibus honestè tegantur post peccatum: at in die illà omnem detrahent, & ideo imaginare tibi, quam erubescenda tunc futura sit nuditas tot Adulterorum, qui nunc se venditant pro continentibus, tot ambitiosorum, tot avarorum, tot facinorosorum. *Ecce ego ad te dicit Dominus Exercituum, & revelabo pudenda tua in facie tua.*

tud; & ostendam gentibus nuditatem
eam. Nah. 3. v. 5. Nihil ergo juvant
cor artes, quibus malitiam tuam tegis
illi domui, vel communitati, quam in-
habitas, quia denique *Dies Domini* de-
clarabit.

3. Considera, quomodo secundo
die, qui est *Judicii particularis*, *Vnius-*
cujusque opus manifestum erit. quia
mendicus ille, quem squallore obli-
tum nemo vel aspectu dignabatur, erit
in sinu Abrahæ: & ille dives epulo,
qui inter aula obsequia, & adulationes
adorantium ad regias epulas quotidie
sedebat, à demonibus vexabitur, ut
siti adactus rabiosus vel aquæ stillam
suspirare compellatur. *Factum est,*
ut moreretur mendicus, & portaretur ab
Angelis in sinum Abrahæ, mortuus est
autem & dives, & sepultus est in infer-
no. Luc. 16. v. 22. O quam admiran-
datunc est conversio scenæ, maximè
cum ita accidet improvisa, ita inexpectata
ipsis Actoribus. & hic tamen Actor
est postremus: nulla spes superest
aliquando mutandi iterum theatri per
omnem æternitatem. *Mortuus homi-*
ne impio nulla eris ultra spes. Pro. 11. v.
7. scilicet igitur, qualis persona in illo
Actu tibi sustinenda sit, an mendici ad
Regiam elati, an Regis ad æternum
cæcerem condemnati? ne tibi blan-
charis, quia sola *Dies Domini* de-
clarabit.

4. Considera, quomodo dies ter-
tius Tribulationis etiam ipse quoda-
modo sit *Dies Judicii*: *Indica mihi, cur*
me ita judicet. Job. 10. v. 2. id est, *cur*
me ita tribulet, & in hoc etiam uniu-

cujusque opus manifestum erit, quam-
vis non tam hominibus quàm DEO. &
hoc sine potissimum tribulationes im-
mittit, ut probei hominem. *Tentat vos*
Dominus DEUS vester, ut palam fiat,
utrum diligatis eum, an non, in toto cor-
de, & in totâ animâ vestrâ. Deut. 13. v. 3.
non quòd hoc non etiam aliunde ha-
beat perspectum, sed quia agendo cum
hominibus etiam ipse procedit modo
humano. Quis igitur explicet, quo-
ties in tribulatione homo appareat di-
versus ab eo, qui apparebat in prospere-
ritate? & ideo in hoc consistit *Judiciu*,
quod DEUS format de hominibus ad-
huc vivis, nempe quòd eos tribulet:
Cum judicamur, à Domino corripiemur.
1. Cor. 11. donec isto probatus sis, noli
tibi adulari, noli boni quidquam de te
credere, quia falleris. Id, quod mon-
strare debet, quis sis, est illa persecutio
injustè contra te suscitata, illa ignomi-
nia, illa infirmitas, illa interna desola-
tio. si tunc stabis inconcussus, tunc
fortis & fidelis, venies in censum eo-
rum, de quibus legitur: *Deus tenta-*
vit eos, & invenit illos dignos se. Sap. 3.
v. 5. Si cesseris murmurando, que-
rendo, blasphemando, aut abrumpen-
do consueta Exercitia pietatis, indi-
gnus eris, & abjectus à DEO. *Qui non*
vellit Crucem suam, & sequitur me, non
est me dignus. Matt. 10. v. 38. Itaque
donec isto experimento probei, ne
fidus propositis, quantumcunque vi-
deantur fixa animo, quia num effica-
cia sint, an non, *Dies Domini* de-
clarabit.

5. Considera quodlibet horum ju-
dici-

dici-

276
 dicioꝝ dici æqualiter futurum in
 virtute ignis. *Uniuscuiusque opus
 quale sit, ignis probabit.* quia licet ignis
 vim habet discernendi aurum verum
 ab adulterino, ita virtute pollebit di-
 scriminandi genuinos Christi sectato-
 res ab his, qui non sunt. *Ignis me exa-
 minasti, & non est inventa in me iniqui-
 tas.* Pl. 16. Dies universalis iudicii
 proprium habebit ignem, *quia in igne
 revelabitur.* habebit ignem, qui Uni-
 versum occupabit, & sic eo interve-
 niente aurum verum discernetur à fal-
 so: *Uniuscuiusque opus quale sit, ignis
 probabit,* quia electi in illo quanto-
 cunque incendio nullam sentient flam-
 mam, quam reprobis atrocissimam
 perferent. *Ignis ante ipsam præ-
 cedit, & inflammabit in circuitu inimi-
 eos eius.* Pl. 69. Dies iudicii parti-
 cularis proprium habebit ignem, *quia
 in igne revelabitur.* habebit ignem pur-
 gatorii pro electis, & ignem interni
 pro reprobis, & sic eo interveniente
 aurum verum discernetur à falso. *U-
 niuscuiusque opus quale sit, ignis proba-
 bit:* quia Reprobis ita omnes corripie-
 entur ab igne, ut non amplius sint exi-
 turi. Electi verò inde exhibent omnes,
 sed tardius aut citius, prout pl⁹ minus-
 ve scoriæ habuerint admixtam, cum
 ex hac vitâ migrarent. *Probabit me
 quasi aurum; quod per ignem transit.*
 Job. 25. Denique Dies iudicii, quod
 in tribulatione consistit, propriam ha-
 bebunt ignem, *quia in igne revelabitur.*
 habebit ipsam tribulationem, quæ
 mille scripturæ locis ignis vocatur,
 quia animæ sensum doloris afferit. ma-

ximam, & illi similem, quem
 corpus experit. *Uram co-
 ruitur argentum.* Zach. 13. v. 9. In
 isto etiam interveniente igne
 aurum distinguetur à falso. *U-
 niuscuiusque opus quale sit, ignis proba-
 bit,* quia dolori, quem affert tribula-
 tio, cedent mali, boni verò resistent.
 inde nota, si tribulatio ignis est,
 non posse, quin sentiat, qui
 quin cruciet, & dolorem confite-
 cutissimum; sed id virtuti nihil
 iudicat: *Ignis me examinasti, & non
 inventa in me iniquitas;* non dicit
 lor, non dicit Tristitia, non dicit
 nus, dicit Iniquitas, quia hoc
 scoria, quæ pretium auro tollit, de
 loquimur. numquid Martyres
 ebant ignem in fornacibus, quæ
 carnem crudeliter urebat? & de
 tamen aurum adeò probatum. *U-
 niuscuiusque opus quale sit, ignis proba-
 bit,* ergo, ut nolis elocari ex igne,
 fortis, ut sis fidelis, ut non de Deo
 raris, non irascaris, non turbetur,
 quoad potes, etiam externâ facce-
 suetam serves serenitatem. Verum
 est, quòd diversa gratia spiritus
 fortantis faciat, ut aliquando plura
 minus sentiat hic ignis, prout
 Martyribus accidisse legimus, sed
 minusve sentire non est certum
 minoris aut majoris meriti, sed hoc
 dicitur repetitur in modo operâ
 minusve recto. Paulus Apostolus
 inde versabatur in hoc igne, ut
 pueri in fornace Babylonis, gaudentes
 jubilando, cantando velut in horre-
 rum delicias. *Superabundo gaudia
 in omni tribulatione meâ.* 2. Cor. 7. v. 4.
 Alias ve
 Martyres
 loris ten-
 nue con-
 rare frat-
 riam sep-
 prae
 viter
 fuit Apo-
 segethe,
 ve plus
 sentite
 grimand
 quantum
 Christi.
 portet
 tum ter-
 Cibari
 C
 esse al-
 est, qu-
 tus. in
 deo, si
 nuo f-
 qua ra-
 diend-
 lum v-
 ctand-
 dum
 quæ-
 mini
 R

Aliàs versabatur in hoc igne ut illi
Martyres, quorum ossa penetrabat do-
loris sensus, ideo ingemiscebat inge-
nuè confitendo. *Nolumus vos igno-
rari fratres de tribulatione nostrâ, quo-
niam supra modum gravati sumus, su-
pra virtutem, ita ut tederet nos etiam
vivere.* 2. Cor. 1. v. 8. & idem tamen
fuit Apostolus, quia semper ut talem
segestit, nec minimum remittendo, si-
ve plus sive minus tribulationis per-
fensceceret, pristinum fervorem pere-
grinandi, concionandi, promovendi,
quantum in omnibus poterat, gloriam
Christi. Et hoc est, quod etiam te o-
porteret procurare. Ceterum si mul-
titudine affliktionem, quam DEUS

immittit, noli dejici, noli contristari,
id enim nihil omnino nocementi af-
fert sanctitati. sufficit te esse constan-
tem: quia et si tribulatio futura sit su-
pra vires naturæ, hoc enim est, quod
intelligebat Apostolus, cum diceret:
*supra virtutem: nunquam erit supra
vires gratiæ. Fidelis DEVS, qui non
parietur vos tentari supra id, quod pote-
stis.* 1. Cor. 10. v. 13. Aliàs remedium
nullum est. necesse est pati; quia
DEUS ita probat homines in quolibet
dierum, quos suos vocat, probat
virtute ignis. *Uniuscujusque
opus quale sit, ignis pra-*

babit.

* * *

XXI.

*Cibaria & virga & onus Asino. panis & disciplina & opus servo.
operatur in disciplinâ, & quarit requiescere. Laxa manus illi,
& quarit libertatem. Eccl. 33.*

1. Considera servum istum, de quo
moralis sententiâ loquimur, non
esse alium, quam corpus tuum. Servus
est, quia non est natus liber, sed subdi-
tus. ita sanè servus sed rebellis; & i-
deo, si promerito velis procedere, de-
mo subiciendus servituti. Id verò
quâ ratione præstabis? forsan illi blan-
diendo? prorsus oppositâ, nempe il-
lum verberando, humiliando, & tra-
ctando pro eo, qui est, hoc est ad mo-
dum vilis asini. Ecce rem insolitam!
quarrit dominari etiam spiritui suo do-
mino. & tu hoc illi permittes? Ali-
R. P. Rauli Segneri *Mamaz Anima.*

quàm necesse est, ut cognoscas modum
servandi in modestiâ servum ad eam
contumacem. *Non decet servum do-
minari Principibus.* Prov. 19. v. 11.

2. Considera modum servandi ta-
lem servum in modestiâ, hunc esse, ut
illi crebro suggeras esse Asinum. Ita
fecerunt sancti innumeri, & nomina-
tim Seraphicus Franciscus, qui vide-
batur ad hoc natus, ut corpus huma-
num verâ subiceret obedientiæ. sed
non satis est hoc illi suggerere verbis
tantum, quia *Servus verbis non potest
erudiri.* Prover. 29. v. 19. Opus est
hoc

Ee

hoc